

Hans & Dave בממלכת ירדן

כתבו: Carmen & Hans Ray
צילמו: Dean "Blutto" Gray

באחד מערבי חמישי לפני כשלושה חודשים, קיבלתי טלפון מפתיע מהנס ריי. כן אותו כוכב בינלאומי משמי עולם הפר-רייד (14 פעמים אלוף עולם ואלוף אירופה באופני הרים) שאותו הכרתי ביור-בייק 2009 ואף פרסמתי עמו ראיון במגזין אופניים. נכון, שמרנו מאז פה ושם על קשר והחלפנו מיילים, אבל טלפון? זו אכן הייתה הפתעה. אבי, אני בירדן הוא אמר ואני זקוק לעזרתך. מה קרה שאלתי? הלכו לי האופניים, נשבר המזלג הקדמי באופני הגי.טי של שותפי לרכיבה וחסרים לי חלקים. כאן בעמאן הכל יבש, אני צריך לרדת עם השותף שלי לכיוון פטרה לצלם כתבה ואין פה אף חנות אופניים שיכולה לעזור לי.

הבטחתי לו שאנסה לסייע. פניתי לגדי מינץ מרשת "רוון ומינץ" היבואן הרשמי של גי.טי בישראל. גדי נרתם לסייע והוא הפנה אותי ליוסי קרווני מהרשת שהפנה אותי למנהלי סניפי הרשת באילת ובעפולה (הסמוכים למעברי הגבול לירדן). לאחר שביררתי שהחלקים הדרושים אכן נמצאים בשני הסניפים, התקשרתי להנס בעמאן והצעתי לו ולידידו דייב ווטסון להקצות חצי יום לביקור בישראל ואז לקפוץ לאחד הסניפים שהתגייסו לתקן עבורי את האופניים. הנס הודה לי מאוד על המאמץ אך בסופו של דבר נראה שנסיעה הארוכה מעמאן והצורך לעבור את הגבול הרתיעו אותו. והוא העדיף להמתין עוד יום במלון בעמאן ולקבל את החלקים שנדרשו לו באמצעות דואר אוויר היישר מוינה.

הנס הודה לי מאוד על מאמצי הסיוע והבטיח לשמור על קשר ואכן חודש מאוחר יותר התקבל במגזין מייל ובו תמונות מרהיבות וסיפור הרכיבה של הנס ריי ודייב ווטסון בממלכה האשמית. הרי הוא לפניכם...רשות הדיבור להנס...

אבי גנאור

להשיג את כל החלפים הדרושים שהזמנו בדואר אוויר מאירופה. את הזמן שהמתנו במלון ניצלנו להכרת הבירה הירדנית ומסעדותיה המקוריות לחומוס ולפלאפל ולקנח במיץ קנה סוכר מתקתק וטעים. במסגרת השוטטות שלנו בבירה הירדנית גם הצלחנו למצוא חנות אופניים אחת שבה ניתן היה לרכוש פדלים מפלסטיק ... רק זה מה שהיה להם להציע.

כשהגיעו כל החלפים יצאנו סוף סוף לשטח, לכיוון העיירה הרומית/תנ"כית ג'רה הממוקמת 30 מייל צפונית לעמאן. דייב ואני הבאנו לנסיעה את אופני הגי. טי החדשים שלנו עם שלדת קרבון ובולמים במהלך של 6 אינטש. בנוסף הבאתי עמי גם את אופני השבילים שלי לרכיבת כיף בסינגלים של העיר הקדומה ששקקה חיים כבר 1200 שנה לפני הספירה. אני לא שמעתי על העיר הזו מעודי אבל המדריכים הירדנים שלנו אמרו שזו העיר הרומית השנייה בגודלה אחרי פומפיי, שנותרה כמעט שלמה לאחר כל השנים, אם כי היא להבדיל לא כוסתה באפר וולקני. שטחה עצום ולא תאמינו, המלווים הקשוחים שלנו הרשו לנו לרכוב בין שביליה המרוצפים באבנים רומיות עתיקות עם האופניים שלנו ללא כל הפרעה.

התחנה הבאה שלנו הייתה בים המוות (ים המלח) במקום הנמוך ביותר בעולם.. 400 מטרים מתחת לגובה פני הים. היה שם נורא חם בערך 45 מעלות סלזיוס אבל היינו אסירי תודה על ההזדמנות לצוף ללא אופניים במים המלוחים שבהם גם אם תתאמצו, ממש קשה לטבוע. חוויה מהנה ביותר בתנאי שלא תחטפו כמה טיפות של מים בעין!

מים המלח, לאחר כחצי שעה של נסיעה דרומה יצאנו לרכיבה בקניון של וואדי מוג'יב ובערוץ של נחל ארנון שמוכיל לים המלח. האזור מדהים ביופיו כמו גן עדן שהתייבש. הרכיבה לא הייתה קלה. הקרקע רכה וחולית, האוויר חם והתנאים מזכירים במקצת את ההרים ביטסה. הטיפוס היה קשה אבל בסופה של העלייה זכינו לנוף מדהים של ים המלח וליהנות מרכיבה פראית במורד. כשהגענו לתחתית ההר השארנו את האופניים במחנה ויצאנו לטיול רגלי מדהים שבסופו המתין לנו מפל מים קרירים וטבלנו בבריכה צלולה של מים מתוקים - חוויה מרתקת שלא זכורה כזו גם לנו שרכבנו בהרבה מקומות בעולם.

כשקיבלתי טלפון מהמפיק של תוכנית הטלוויזיה הפופולארית ride guide ששאל אותי אם אני מוכן להצטרף אליהם לטיול לירדן כדי לצלם כתבה על טיולי אופניים במדבריותיה, התרגשתי מאוד. טיול אופניים בירדן היה אצלי מזמן על הכוונת, מזמן רציתי לחקור את המדבריות העתיקים של דרום ירדן באופניים ולבקר בבירת הנבטים החצובה בסלעים, פטרה, וזו גם הייתה הסיבה שלא היססתי לרגע והשבתי מייד בחיוב להצעה. שותפי למסע היה לא אחר מרוכב הפריירידר האגדי דייב ווטסון, שזכור ומוכר דווקא לרוכבי הכביש שבינינו וזאת בזכות הקפיצה המדהימה שעשה בטור דה פרנס של 2003. מאז הוא עבר לשטח וכיום גם הוא רוכב במסגרת קבוצת G.T. לצוות שיצא לירדן הצטרפו גם הצלמים קורי הורטון ודין בלוטו גריי. לא עבדנו ביחד בעבר אבל ידעתי שמדובר בצוות מקצועי מהשורה הראשונה בעולם בתחום האתגרי. ואכן, עבדנו קשה אך מצאנו גם זמן לא מבוטל לביולים ול"צחוקים" במהלך העבודה, שבסופו של דבר הייתה חוויה אתגרית מהנה ביותר.

להבדיל מהסרטים הקודמים שהפקנו, שבהם עשינו כראות עינינו, בירדן היינו שבויים בידיהם של אנשי משרד התיירות הירדני שלקחו על עצמם את האחריות לארח אותנו בממלכתם ולהכיר לנו את שביליה ונופיה המיוחדים וכל זאת כמובן כדי לקדם את תיירות האופניים בארצם. למען האמת ירדן היא לא מדינה ברוכת אופניים וקשה לפגוש בה הרבה רוכבי אופניים. במשך כל זמן שהותי בשטח הירדני לא פגשתי ולו גם רוכב אופניים ירדני אחד! מדוע? תהרגו אותי אם יש לי מושג למה אין בירדן שום אופני הרים וגם חנויות אופניים זה מצרך נדיר מאוד בעמאן, משהו כמו חנויות לגלשני גלים בנאפל. מוזל שהבאנו איתנו את האופניים שלנו ואת כל החלפים. האמת היא ששלחנו אבל בפועל לא הכול הגיע, כולל החלפים שהיינו זקוקים להם ולכן נתקענו בעמאן שלושה ימים מיותרים. הייתי כל כך מיואש עד שבשלב מסוים שקלתי לקחת טקסי ולנסוע במשך 5 שעות לחנות אופניים בישראל הסמוכה או אפילו לטוס לאיטליה להביא את החלקים בעצמי, אך בסופו של דבר לאחר שלושה ימים הצלחנו

המלווים ממשדד התיירות הירדני הובילו אותנו לביקור גם במרכז התיירותי שב"זיקרא" שבו לומדים על חיי הבדואים בירדן ולאחר שהשתעשענו קצת עם הילדים הבדואים ולימדנו אותם תרגיל או שניים על האופניים יצאנו ליעדנו הבא לרכיבה בוואדי דנה, כולל ביקור בעיירת הרפאים הנטושה דנה שעל פי המחקרים הארכיאולוגיים הייתה מאוישת כבר 4000 שנה לפני הספירה על ידי נבטים, מצרים, רומאים וכל מי שעבר בסביבה.

למחרת בבוקר יצאנו לדובדבן שבקצפת: לעיר העתיקה פטרה שהיא ללא ספק אחת הערים העתיקות המדהימות בעולם. כבר ראיתי מקומות יפים ברחבי הגלובוס אבל פטרה היא בהחלט אתר ייחודי במינו שגם הוכרז על ידי ארגון אונסקו כאתר מורשת עולמי. ואז אם רק הקירות האדומים והמרהיבים הללו של עיר הבירה הנבטית יכלו לדבר...

מפטרה המדהימה יצאנו לרכיבה בוואדי רום 60 קילומטרים מזרחית לעקבה, במסלול שהוזכר רבות בסיפוריו של מי שמכונה לורנס איש ערב. את הלילה בילינו במאהל בדואי וזכינו לאירוח המקובל ולארוחה המסורתית של בשר שמבושל בבערה איטית כשהוא מכוסה באדמת המדבר. גם הלילה במדבר הייתה חווייתית. החשיכה הייתה מלאה ושביל החלב בלט בכוכביו הבהירים וכיסה את השמיים כמו שמיכה מוארת. התחושה הייתה שניתן להושיט את היד ולקטוף כוכב.

למחרת בבוקר יצאנו לרכיבה לחקור את וואדי רום ואת המסלולים שהוא מציע לרוכבים האתגריים. אבל למען האמת אני קצת התאכזבתי. למרות הנוף והטבע המדהימים האפשרות לרכיבה על אופניים בוואדי די מוגבלת. החול הרך מאוד מקשה על הרכיבה והעלה לנו את הדופק לגבהים שבהם גם אנחנו לא כל כך מורגלים. המארחים שלנו אמנם הבטיחו לנו שיש בוואדי גם שבילים טובים יותר, אבל...לצערנו לא נותר לנו זמן לחקור גם אותם.

פנינו לעקבה הממוקמת בסמוך לגבול עם ישראל, מצרים וערב הסעודית. אחרי 5 ימים במדבר זכינו לאירוח במלון 5 כוכבים בעיר תיירותית מפנקת. מעקבה הוטסנו בחזרה לנקודת ההתחלה שבעמאן. לסיכום אציין שאפשר לרכוב על אופני הרים בירדן אבל רצוי שלא לעשות זאת לבד. עדיף להיעזר במדריכים מקומיים שמכירים את השבילים הטובים והבטוחים. חפשו את הסרט שהפקנו על הביקור בירדן באמצעות האינטרנט והכי חשוב, צאו לרכוב. הנס ריי